

ORDINE, CRUCI ȘI SEMNE ONORIFICE DIN COLECȚIA MUZEULUI OLTENIEI

Radu Gabriel Dumitrescu*

Rezumat: Muzeul Olteniei este depozitarul unei interesante colecții de ordine, decorații, cruci, semne onorifice și medalii românești și străine, câteva dintre acestea atrăgându-ne atenția prin raritatea și personalitățile cărora le-au fost conferite.

Studiul de față aduce în atenție nouă ordine, cruci și semne onorifice din colecția Muzeului Olteniei, românești și străine, care sunt prezentate în ordine cronologică.

Abstract: *The Oltenia Museum is the depository of an interesting collection of Romanian and foreign orders, decorations, crosses, honorary signs and medals, some of which attract our attention due to their rarity and the personalities to whom they were conferred.*

The present study brings to attention nine orders, crosses and honorary signs from the collection of the Oltenia Museum, Romanian and foreign, which are presented in chronological order.

Cuvinte-cheie: *Ordinul Medjidié, Ordinul Takowo, Ordinul „Coroana Italiei”, Ordinul „Meritul Agricol”, Semnul onorific „Vulturul României”.*

Key-words: *Medjidié Order, Takowo Order, „Crown of Italy” Order, „Agricultural Merit” Order, „Eagle of Romania” Honorary Sign.*

Muzeul Olteniei este depozitarul unei interesante colecții de ordine, decorații, cruci, semne onorifice și medalii românești și străine, câteva dintre acestea atrăgându-ne atenția prin raritatea și personalitățile cărora le-au fost conferite.

În rândurile ce urmează dorim să aducem în atenție nouă ordine, cruci și semne onorifice din colecția Muzeului Olteniei, pe care le vom prezenta în ordine cronologică. De un real ajutor în identificarea pieselor ne-a fost seria publicată de specialiștii Cabinetului Numismatic și Tezaur Istoric din cadrul Muzeului Național de Istorie a României, care în ultimul deceniu au valorificat prin trei volume o parte din fondul faleristic deținut de acest muzeu¹.

Primul ordin prezentat este Ordinul Medjidié, instituit în anul 1852 de sultanul Abdul Medjid I, pentru merite civile, militare, artistice sau științifice. Era al treilea ordin otoman în ierarhia ordinelor turcești și primul Ordin modern care încerca să îmbine sistemul de recompense tradițional cu cel contemporan occidental. Conform Statutelor promulgate la 29 august 1852 avea cinci clase, militare și civile: 1. Mare Cruce (50 membri); 2. Mare Ofițer (150 membri); 3. Comandor (800 membri); 4. Ofițer (3000 membri); 5. Cavaler (6000 membri).

Ordinul se acorda și străinilor, pentru care nu exista limită numerică, fiind conferit cu generozitate în timpul Războiului Crimeei, aliaților englezi, francezi și sarzi.

Clasa a V-a se conferea după doi ani de servicii meritorii în funcție, Clasa a IV-a după trei ani, Clasele a III-a și a II-a după patru ani, iar Clasa I-a după 20 de ani.

Ordinul a fost abrogat în anul 1922, odată cu căderea sultanatului, ca urmare a revoluției „Junilor turci”².

Exemplarul pe care îl prezentăm provine din colecția Fundației „Alexandru și Aristia Aman”, ce a fost transferată în anul 1950 în administrarea Muzeului Olteniei³. Însemnului îi lipsește medalionul central fiind lucrat probabil în perioada Războiului Crimeei⁴. Ordinul a fost conferit în

* Doctor, Muzeul Olteniei Craiova, e-mail: rgdumitrescu@mail.com.

¹ Pârvan *et al.*, 2011; Martin *et al.*, 2016; Martin, 2020.

² Pârvan *et al.*, 2011, p. 128.

³ Pentru detalii a se vedea Braun *et al.*, 2003, p. 64; Rădulescu, 2008, p. 17; Gherghe, 2015, p. 114; Dumitrescu, 2020, pp. 310-313.

⁴ Pârvan *et al.*, 2011, p. 128.

grad de Comandor, în colecția Muzeului Național de Istorie a României fiind cunoscute alte trei astfel de Ordine⁵.

Ordinul Takowo a fost instituit cu statut de Cruce de principele Mihail Obrenović în anul 1865, cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a celei de-a doua revolte sârbești împotriva Imperiului Otoman. Această Cruce s-a acordat participanților supraviețuitori (385 persoane) și familiilor celor decedați în timpul revoltei, 27 primind decorația chiar din mâna principelui. Numele i s-a dat după satul în care a izbucnit revolta.

A fost creat pentru a recompensa serviciile aduse pentru emancipare și independență. A fost ridicat la rangul de Ordin de principele Milan al II-lea Obrenović la 15/27 februarie 1878, în contextul războaielor sârbești împotriva otomanilor. Avea cinci clase.

După înlăturarea dinastiei Obrenović, în anul 1903, Ordinul Takowo și-a pierdut importanța.

Exemplarul din colecția Muzeului Olteniei provine tot de la Fundația „Alexandru și Aristia Aman”, fiind conferit în grad de Comandor sau Mare Ofițer. În colecția Muzeului Național de Istorie a României este menționat un singur Ordin în grad de Mare Ofițer⁶.

Crucea comemorativă franceză a Primului Război Mondial a fost instituită în aprilie 1915 pentru a recompensa faptele de curaj ale militarilor și civililor fiind acordată și cetățenilor străini din țările aliate Franței. În afara persoanelor care s-au remarcat prin merite individuale, această distincție a mai fost acordată și unor unități militare, unor nave de război și chiar unor orașe care au avut de suferit pagube semnificative din cauza luptelor ce au avut loc în interiorul lor sau în vecinătatea acestora. Putea fi primită de mai multe ori de o persoană, doar că distincția în sine era acordată o singură dată, iar următoarele distincții erau marcate prin diferite barete care se prindeau pe panglică. Aceste barete aveau forma de stele (din bronz, bronz argintat și bronz aurit) și de frunze de palmier (din bronz și bronz argintat). Persoanele menționate în rapoartele întocmite de ofițerii superiori pentru fapte de curaj primeau pe panglica crucii baretele enumerate mai sus: o stea de bronz – menționare la nivel de regiment sau de brigadă, o stea argintată – la nivel de divizie, o stea aurită – la nivel de corp de armată, o frunză de palmier din bronz – la nivel de armată, iar o frunză de palmier argintată înlocuia cinci frunze din bronz.

Crucea din studiul de față (cat. nr. 3) a fost acordată colonelului I.V. Petrescu, din colecția Muzeului Național de Istorie a României fiind prezentate alte patru astfel de Cruci⁷.

Ordinul „Coroana Italiei” a fost fondat la 20 februarie 1868 de regele Victor Emmanuel al II-lea în amintirea unificării Italiei (după eliberarea Lombardiei și Venetiei de sub ocupația austriacă). Era menit să înlocuiască Ordinul „Coroana de Fier”, creat în 1805 de Napoleon Bonaparte și rămas, după căderea acestuia, în patrimoniul faleristic al Austriei. Coroana de Fier lombardă era considerată un simbol al suveranității Peninsulei încă din timpul lui Carol cel Mare. Era o variantă mai puțin elitistă a Ordinului Sfinților Mauriciu și Lazăr, căci se putea accede în oricare dintre clase, fără a fi trecut prin gradele inferioare. Se acorda pentru a răsplăti serviciile excepționale în slujba intereselor directe ale națiunii și Coroanei italiene, precum și pentru ajutorul acordat de străini, fără deosebire de confesiune.

Ordinul avea cinci clase: 1. Mare Cruce (60 membri); 2. Mare Ofițer (150 membri); 3. Comandor (500 membri); 4. Ofițer (2000 membri); 5. Cavaler (număr nelimitat).

După proclamarea Republicii, regele Umberto al II-lea a continuat să-l confere, până la moartea sa din 1900. Cei decorați cu acest Ordin îl puteau purta în Italia, cu condiția înlocuirii coroanei de pe baretă cu o stea. După dispariția lui Umberto al II-lea, Ordinul a încetat să existe fiind înlocuit de Casa de Savoia prin Meritul Casei de Savoia⁸.

Ordinul „Coroana Italiei” în grad de Mare Ofițer (cat. nr. 4-5) aflat în colecția Muzeului Olteniei a aparținut omului politic Virgil Potârcă, subsecretar de Stat în Ministerul Agriculturii și

⁵ Pârvan *et al.*, 2011, p. 129.

⁶ Pârvan *et al.*, 2011, p. 168.

⁷ Martin, 2020, p. 60.

⁸ Pârvan *et al.*, 2011, p. 106.

Domeniilor, în guvernele Iuliu Maniu și G.G. Mironescu (1928-1931); ministru de Justiție (1932); ministrul Comunicațiilor și ad-interim la Agricultură și Domenii, în guvernul O. Goga (1937-1938) și președinte al Uniunii Camerelor Agricole din România⁹. Destinul lui Virgil Potârcă a fost unul tragic acesta fiind arestat la 5/6 mai 1950, ca exponent al vechiului regim, murind în penitenciarul Sighet, la 6 iunie 1954.

În colecția Muzeului Național de Istorie a României se păstrează un singur Ordin „Coroana Italiei” în grad de Mare Ofițer¹⁰.

Tot lui Virgil Potârcă i-au aparținut Ordinul „Meritul Agricol” în grad de Comandor (cat. nr. 9) și Semnul onorific „Vulturul României” în grad de Comandor clasa a II-a (cat. nr. 10).

Ordinul „Meritul Agricol” a fost instituit în anul 1932, prin Înaltul Decret Regal nr. 1538, ca recompensă pentru cei ce se distingeau prin aportul științific și practic la dezvoltarea agriculturii, a industriilor agricole, ca și prin lucrări sau publicații în acest domeniu.

Ordinul avea patru grade, cu număr limitat de membri: 1. Mare Ofițer (50 membri); 2. Comandor (100 membri); 3. Ofițer (500 membri); 4. Cavaler (1000 membri).

Acest Ordin se numără printre puținele distincții românești care au reușit să reziste, chiar și cu pauze, în sistemele onorifice succesive, de la instituire și până astăzi. De la abolirea sistemului faleristic regal, din anul 1947, și până la crearea unui nou Ordin „Meritul Agricol”, în anul 1974, vor trece aproape trei decenii, iar după schimbările politice din anul 1989, această recompensă pentru excelență în domeniul agriculturii a fost refăcută, în virtutea continuității, pentru a semăna cu cea din perioada regală.

Menționăm că Virgil Potârcă a fost al 35-lea membru al Ordinului din totalul de 100 al gradului de Comandor, în colecția Muzeului Național de Istorie a României nefiind semnalat nici un exemplar cu cifrul Regelui Carol al II-lea¹¹.

Semnul onorific „Vulturul României” a fost creat prin Înaltul Decret Regal nr. 2306 din 16 august 1933, destinat să fie o recompensă pentru parlamentarii români, dar se putea conferi și parlamentarilor străini care aduseseră servicii în relațiile cu România.

Era organizat în cinci grade: Mare Ofițer, Comandor clasa I, Comandor clasa a II-a, Ofițer și Cavaler. Senatorii și deputații aflați la primul mandat primeau gradul de Cavaler, iar Președinții Corpurilor Legiuitoare, aleși pentru prima oară, primeau gradul de Comandor clasa I. Gradul de Comandor clasa a II-a se conferea senatorilor și deputaților după primul an de sesiune parlamentară din cea de-a șasea legislatură, dar și vicepreședinților Corpurilor Legiuitoare, aleși pentru prima oară¹².

Semnul onorific „Vulturul României” în grad de Comandor clasa a II-a (cat. nr. 10) este semnalat printr-un exemplar și în colecția Muzeului Național de Istorie a României¹³.

Ordinul cehoslovac „Leul Alb” (cat. nr. 6) a fost instituit la 7 decembrie 1922, fiind destinat inițial numai cetățenilor străini, până în anul 1930. Avea cinci clase și două medalii. Clasa I Colan și Mare Cruce se puteau acorda și separat (Colanul a fost introdus în anul 1924 pentru șefii de stat). Era un Ordin civil și militar, diviziunea militară distingându-se prin spadele încrucișate plasate în interiorul cununii din frunze de tei (civilii aveau ramuri de palmier încrucișate, în locul spadelor).

Ordinul avea cinci grade: 1. Mare Cruce (250 membri); 2. Mare Ofițer (400 membri); 3. Comandor (900 membri); 4. Ofițer (1500 membri); 5. Cavaler (3000 membri). Cele mai multe Ordine s-au conferit după cel de-al Doilea Război Mondial multor ofițeri aliați care au ajutat la eliberarea țării. În 1945 Statutele s-au modificat, Ordinul putând fi conferit străinilor și cetățenilor Republicii Populare Cehoslovace, și avea trei clase, plus un colier destinat șefilor de stat. Sub această formă a existat până în anul 1992.

⁹ <http://aman.ro/betawp/wp-content/uploads/personalitati/P/potarca%20virgil.pdf> (accesat la 30 octombrie 2022).

¹⁰ Pârvan *et al.*, 2011, p. 108.

¹¹ Martin *et al.*, 2016, pp. 212-213.

¹² Marinescu, 1974-1975, p. 251.

¹³ Martin *et al.*, 2016, p. 188.

După dezmembrarea Cehoslovaciei, Ordinul a continuat să fie acordat numai de Republica Cehă, fiind restabilit în 1994 și este destinat a fi conferit atât străinilor, cât și cetățenilor cehi¹⁴.

Ordinul Leul Alb, în grad de Comandor sau Mare Ofițer Civil se regăsește și în colecția Muzeului Național de Istorie a României¹⁵, Muzeul Olteniei deținând și Ordinul acordat Dr. Constantin Angelescu¹⁶.

Ordinul sârb Sf. Sava a fost instituit prin Legea Ordinilor din 23 ianuarie 1883, de regele Milan I Obrenović, ca recompensă pentru realizări deosebite în științe, arte și servicii ecleziastice. A fost instituit inițial ca Ordin de Stat, ulterior fiind distribuit de către Biserica Ortodoxă Sârbă. Avea cinci clase.

Din 1914 acest Ordin a fost primit și de personalul militar, pentru merite deosebite. După Primul Război Mondial a devenit Ordinul dinastic al Casei Regale Karagheorghević. Nu trebuie confundat cu Ordinul religios conferit de Biserica Sârbă ce are trei grade și același nume, Ordin înființat în 1986 și acordat de Patriarhul sârb.

În colecția Muzeului Olteniei se regăsește Placa Ordinului Sf. Sava în grad de Mare Cruce tip 3, care i-a fost conferită lui Nicolas Raicoviceanu, consilier juridic la Ministerul Afacerilor Străine (cat. nr. 7). În colecția muzeului craiovean se păstrează și Ordinul acordat Dr. Constantin Angelescu tot în grad de Mare Cruce¹⁷. În colecția Muzeului Național de Istorie a României mai sunt cunoscute alte trei exemplare¹⁸.

Ultimul Ordin prezentat este Ordinul Vulturul German cls. a II-a, pentru Militari. Acesta i-a fost conferit în anul 1942 generalului Dumitru Lupu.

Ordinul a fost instituit la 1 mai 1937 de cancelarul Adolf Hitler pentru a recompensa, în primul rând, diplomații străini. Între 1937-1943 avea șase clase: 1. Mare Cruce; 2. Cruce cu stea; 3. Clasa I; 4. Clasa a II-a; 5. Clasa a III-a; 6. Medalia de Merit. Din 1943 și până la sfârșitul regimului nazist a avut nouă clase: 1. Mare Cruce de aur; 2. Mare Cruce; 3. Clasa I; 4. Clasa a II-a; 5. Clasa a III-a; 6. Clasa a IV-a; 7. Clasa a V-a; 8. Medalia de Merit de argint; 9. Medalia de Merit de bronz.

În colecția Muzeului Național de Istorie a României mai sunt cunoscute alte trei Ordine de acest tip¹⁹.

Piese prezentate în acest articol, deși puține numeric, le considerăm totuși a fi reprezentative prin raritate, estetică și importanța lor documentară, pentru colecția faleristică a Muzeului Olteniei. Prin acest demers am dorit să expunem specialiștilor, dar și colecționarilor, câteva exemplare care au încercat să facă vizibilă o noțiune intangibilă pentru posesorii lor, meritul personal.

CATALOG

1. *Ordinul Medjidié, în grad de Comandor.*

Dată: 1853-1866.

Atelier: Fayolle, Paris.

Descriere: Stea cu șapte raze triple cu semiluni mici și stele cu cinci colțuri între ele. Medalionul central, cu tughraua sultanului Abdul Medjid I înconjurată de o inscripție pe un cerc de smalt roșu, mărginit cu aur, lipsește.

Panglica lipsește.

D = 60 mm.

Nr. inv. I 1886.

BIBLIOGRAFIE: Pârvan *et al.*, 2011, pp. 128-129.

Proveniență: Colecția Fundației „Alexandru și Aristia Aman”.

¹⁴ Pârvan *et al.*, 2011, pp. 53-54.

¹⁵ Pârvan *et al.*, 2011, p. 56.

¹⁶ Rădulescu, 2013, p. 366, cat. nr. 3.

¹⁷ Rădulescu, 2013, pp. 369-370, cat. nr. 12.

¹⁸ Pârvan *et al.*, 2011, pp. 172-176.

¹⁹ Pârvan *et al.*, 2011, pp. 89-90.

2. *Ordinul Takowo în grad de Comandor sau Mare Ofițer, pentru Civili.*

Dată: 1865-1903

Autor: Anastas Jovanovici.

Atelier: Viena.

Descriere: Însemnul ordinului din argint aurit este format dintr-o Cruce Saltire aurită suprapusă pe o cruce malteză emailată albă având în vârf sfere metalice și totul înconjurat de o cunună de lauri emailați verzi. Pe avers cifra încoronată al lui Mihailo Obrenović al III-lea pe fundal emailat roșu, încadrat de o panglică emailată albastru cu deviza **За Веру Князя и Отечество**. Pe revers este Stema Principatului Serbiei în argint pe fond emailat roșu, cu coroană regală ornată în emailuri cu detalii pictate manual.

Panglica este roșie bordată cu o dungă albă și una bleau.

D = 44 x 33 mm.

Nr. inv. I 1270.

BIBLIOGRAFIE: Pârvan *et al.*, 2011, pp. 168-169.

Proveniență: Colecția Fundației „Alexandru și Aristia Aman”.

3. *Crucea comemorativă a Primului Război Mondial.*

Dată: 1918.

Sculptor: Paul-Albert Bartholomé.

Descriere: De forma unei cruci de Malta, dar având capetele drepte, piesa are în centru un medalion rotund. Pe avers, în medalion reprezentarea Republicii, în profil dreapta, cu cunună de lauri pe cap, având circular inscripția **REPUBLIQUE FRANÇAISE**. Reversul are în medalion, pe două rânduri, anii **1914/ 1918**. Între brațele crucii două spade încrucișate cu vârful în sus.

Panglica de culoare verde închis cu șapte dungi roșii, verticale. Ramura de lauri care era aplicată pe panglică lipsește.

D = 36 mm.

Nr. inv. I 12139.

BIBLIOGRAFIE: Martin, 2020, pp. 60-61.

Proveniență: A aparținut colonelului I.V. Petrescu. Donație Irina Elena Petrescu, București.

4. *Ordinul „Coroana Italiei” în grad de Mare Ofițer.*

Dată: 1920-1940.

Atelier: Casa E. Gardino Succesori Gravanzola, Roma.

Descriere: Însemnul ordinului este o cruce pattée, în aur, acoperit cu email alb. Ramurile crucii sunt legate între ele de patru noduri Savoia în fir de aur împletit. În centrul crucii, pe avers, este fixat un medalion de aur emailat în albastru, pe care apare coroana longobarzilor. Pe medalionul de aur așezat pe reversul crucii este reprezentat un vultur smălțuit în negru care poartă în mandorla crucea de Savoia emailată, simboluri heraldice preluate din marile brațe ale suveranilor Casei de Savoia.

Panglica lipsește.

D = 50 mm.

Nr. inv. I 1609.

BIBLIOGRAFIE: Pârvan *et al.*, 2011, pp. 106-108.

Proveniență: A aparținut lui Virgil Potârcă. Donație familia Potârcă 1975.

5. *Placa Ordinului „Coroana Italiei” în grad de Mare Ofițer.*

Dată: 1920-1940.

Atelier: Casa E. Gardino Succesori Gravanzola, Roma.

Descriere: Placa este din argint diamantat, cu opt raze terminate în vârf cu sfere metalice. Central, medalion cu scutul încoronat al Italiei, înconjurat de legenda: **E GARDINO SUCC CRAVANZOLA · ROMA ·**

D = 73 mm.

Nr. inv. I 1608.

BIBLIOGRAFIE: Pârvan *et al.*, 2011, pp. 106-108.

Proveniență: A aparținut lui Virgil Potârcă. Donație familia Potârcă 1975.

6. *Ordinul Leul Alb, în grad de Comandor sau Mare Ofițer Civil.*

Datare: 1922-1939.

Atelier: Karnet & Kysely, Praga.

Descriere: Stea cu cinci ramuri emailate roșu unite prin câte-o frunză aurie de tei, fiecare ramură terminându-se cu câte trei puncte. Pe avers este reprezentat, din argint, leul rampant, spre stânga, purtând ecusonul cu crucea dublă a Boemiei, iar pe revers, pe fiecare ramură, stemele provinciilor care alcătuiau Cehoslovacia (Boemia, Slovacia, Moravia, Silezia, Rutenia). Medalionul și deviza de pe revers lipsesc.

Însemnul este surmontat de o cunună din frunze de tei în interiorul căreia sunt două ramuri de palmier încrucișate (simbolul civil).

Panglica lipsește.

D = 60 mm; D cunună = 30 mm.

Nr. inv. I 1887.

BIBLIOGRAFIE: Pârvan *et al.*, 2011, pp. 53-56.

Proveniență: Colecția Fundației „Alexandru și Aristia Aman”.

7. *Placa Ordinului Sf. Sava în grad de Mare Cruce tip 3.*

Datare: 1934.

Atelier: Huguenin Frères & Co., Le Locle.

Descriere: Stea cu opt raze pe care este aplicată o cruce de Malta, cu brațele emailate în alb și mărginite în albastru, cu vulturi bicefali auriu între brațele crucii purtând pe piept stema Regatului Serbiei. În centrul crucii un oval cu portretul Sfântului Sava în costum verde înconjurat de un inel albastru gravat în aur cu deviza „Totul s-a realizat datorită unuia”.

D = 80 mm.

Nr. inv. I 12108.

BIBLIOGRAFIE: Pârvan *et al.*, 2011, pp. 172-176.

Proveniență: A aparținut lui Nicolas Raicoviceanu. Donație Familia Raicoviceanu, București.

8. *Ordinul Vulturul German cls. a II-a, pentru Militari.*

Datare: 1942

Descriere: Însemnul este o Cruce de Malta emailată cu alb cu vulturi germani între brațe, purtând zvastica. Pe brațele orizontale se află două spade încrucișate, semnul distinctiv pentru deținătorii militari.

Panglica este roșie pe margine având o dungă neagră flancată de două dungi mai înguste albe.

D = 50 mm.

Nr. inv. I 16080.

BIBLIOGRAFIE: Pârvan *et al.*, 2011, pp. 89-90.

Proveniență: Conferită în cutie de piele generalului D. Lupu în anul 1942. Donație generalul D. Lupu, București din 28 mai 1977.

9. *Ordinul „Meritul Agricol” în grad de Comandor.*

Datare: 1933-1940.

Descriere: Însemnul ordinului este o cruce de Malta, emailată în verde-închis, cu cifrul încoronat al Regelui Carol al II-lea în centrul crucii, înconjurat de o cunună de grâu și stejar. Atât cifrul regal cât și cununa sunt de culoarea argintului.

Panglica lipsește.

D = 50 mm.

Nr. inv. I 1611.

BIBLIOGRAFIE: Marinescu, 1976, p. 152; Calianu, 2006, p. 56; Martin *et al.*, 2016, pp. 212-213.

Proveniență: A aparținut lui Virgil Potârcă. Donație familia Potârcă 1975.

10. *Semnul onorific „Vulturul României” în grad de Comandor cls. a II-a.*

Datare: 1933.

Descriere: Însemnul este un vultur încoronat, cu crucea în cioc, ținând spada și sceptru puterii în gheare, având aripile desfăcute și purtând stema țării, emailată, pe piept.

Panglica lipsește.

D = 60 x 42 mm.

Nr. inv. I 1610.

BIBLIOGRAFIE: Marinescu, 1976, p. 152; Calianu, 2006, p. 61; Martin *et al.*, 2016, pp. 188-189.

Proveniență: A aparținut lui Virgil Potârcă. Donație familia Potârcă 1975.

BIBLIOGRAFIE

Braun, G., Leferman, M., Nedelcea, T., Rădulescu, T. 2003. *Familia Aman*. Craiova: Aius.

Calianu, E. 2006. *Decorațiile românești de la Cuza-Vodă la Regele Mihai I*. București: Eminescu.

Dumitrescu, R. G. 2020. Monede de aur și platină din colecția Muzeului Olteniei Craiova. *Cercetări numismatice XXVI*, pp. 309-351.

Gherghe, O. 2015. *Centenar Muzeul Olteniei: 1915-2015*. Craiova.

Marinescu, F. 1974-1975. Modificările survenite la sistemul de decorații românești în deceniul patru al secolului XX. *Studii și Materiale de Muzeografie și Istorie Militară* 7-8, pp. 235-262.

Marinescu, F. 1976. Modificările survenite la sistemul de decorații românești în deceniul patru al secolului XX (II). *Studii și Materiale de Muzeografie și Istorie Militară* 9, pp. 138-161.

Martin, T. A. 2020. *Onoarea Națiunilor. Medalii și cruci străine din patrimoniul Muzeului Național de Istorie a României*. III, București.

Martin, T. A., Pârvan, K., Opaschi, C. 2016. *Onoarea Națiunilor. Ordine și decorații românești din patrimoniul Muzeului Național de Istorie a României*. II, București.

Pârvan, K., Opaschi, C., Martin, T. 2011. *Onoarea Națiunilor. Ordine și decorații din patrimoniul Muzeului Național de Istorie a României. Catalog*. I, Târgoviște: Cetatea de Scaun.

Rădulescu, T. 2008. *Colecția Alexandru și Aristia Aman. Catalog numismatic*. I. *Monede antice de aur și argint*. Craiova: Sim Art.

Rădulescu, T. 2013. Ordine și decorații românești și străine care au aparținut acad. dr. Constantin Angelescu (1869-1948). *Argesis XXII*, pp. 343-389.

1.

2.

3.

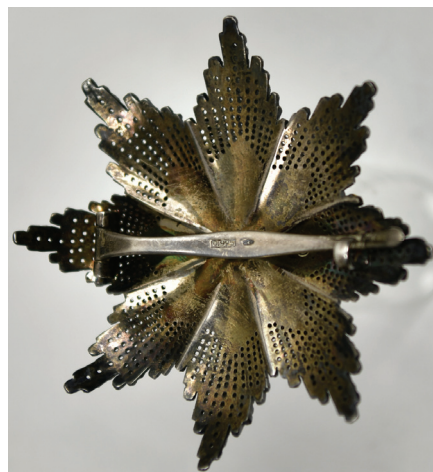
4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.